

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
(15- 30 Νοεμβρίου 1972)

Κατά τήν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς 30ης Νοεμβρίου (συνεδρία ΙΔ') ἅπαντες οἱ συγκροτοῦντες τήν Ι.Σ.Ι. Σεβ. Ἱεράρχαι ὑπέγραψαν ἐπισήμως καί κατά σειράν τήν ἐν μεμβράνῃ καταστρωθεῖσαν Πρᾶξιν αὐτῆς περί καταδίκης τῆς Μασσωνίας. Τό περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ Πράξεως, ὅπερ ἐπεξεργάσθη ἡ σεπτῆ Ἱεραρχία ἐν ἀλληπαλλήλοις συνεδρίαις αὐτῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μελετήσασα τό σοβαρώτατον θέμα τῆς Μασσωνίας, ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς:

α) Ἀνανεοῖ τήν ἀπό 12-10-1933 Πρᾶξις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν ἐπέχουσαν θέσιν αὐθεντικοῦ κειμένου Αὐτῆς. Ἐμμένει ἀπολύτως εἰς τά ἐν τῇ ὡς ἄνω Πράξει ὀριζόμενα περί τῆς Μασσωνίας. Διακηρύσσει καί αὐθις, ὅτι ἡ Μασσωνία εἶναι ἀποδεδειγμένως θρησκεία μυστηριακή, προέκτασις τῶν παλαιῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν, ὅλως ξένη καί ἀντίθετος πρὸς τήν ἐξ ἀποκαλύψεως σωτηριώδη Ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διαδηλοῖ κατηγορηματικῶς, ὅτι ἡ ιδιότης τοῦ Μασσώνου ὑπό οἵανδήποτε μορφήν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ ὡς μέλους τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

β) Ἀποδέχεται καί ἐγκρίνει δύο ἐνεργείας τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Πρῶτον μὲν τήν ὑπ' Αὐτῆς ἔκφρασιν ἐπαίνου πρὸς τοὺς ἐκδόντας τήν ὑπ' ἀριθ. 2060/6-12-1969 ἀπόφασιν Δικαστᾶς τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ὁποίας κατεδικάσθη ἡ Μασσωνία «ὡς θρησκεία μυστική μὴ γνωστή». Δεύτερον δέ τήν ὑπ' Αὐτῆς ἔκδοσιν ἀνακοινώσεως πρὸς τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα, δημοσιευθείσης εἰς τό ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδόμενον Περιοδικόν «Φωνή Κυρίου» τῆς 17ης Μαΐου 1970, διανεμηθείσης εὐρύτατα καθ' ἅπασαν τήν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Μασσωνισμός, ἐν ῥητῇ ἀναφορᾷ πρὸς τήν Πρᾶξιν τοῦ 1933 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, στηλιτεύεται ὡς θρησκεία, τῆς ὁποίας ἡ σκοτία φύσις εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τήν ἐν πλήρει φωτὶ χριστιανικὴν Ἀλήθειαν.

γ) Πληροφορεῖ ὑπευθύνως τόν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικόν Λαόν, ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ σαφῆ καί προσωπικὴν ἐνός ἐκάστου ἐνυπόγραφον διαβεβαίωσιν, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως, ἐνώπιον Θεοῦ καί τῆς Ὀλομελείας Αὐτῆς, τυγχάνει μέλος τῆς Μασσωνίας, οὐδέ ἔχει οἵανδήποτε σχέσιν πρὸς αὐτήν.

Ἀποκρούει πᾶσαν τυχόν περί τοῦ ἐναντίου διάδοσιν ὡς τελειῶς ψευδῆ καί ἀνυπόστατον καί ἀποτελοῦσαν δεινὴν συκοφαντίαν, ἐκτοξευομένην ὑπὸ σκοτίων δυνάμεων καί στρεφομένην κατὰ τοῦ κύρους τῶν Ἱερῶν Ποιμεναρχῶν, πρὸς τόν σκοπὸν τῆς φθορᾶς αὐτῶν καί τῆς Ἐκκλησίας καί σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδήσεων τοῦ Χριστεπώνυμου Πληρώματος».

Ἡ φέρουσα τὰς ἰδιοχείρους ὑπογραφὰς πάντων τῶν μελῶν τῆς Ι.Σ.Ι. Πράξις αὕτη, κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς, κατατεθήσεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον, ἀντίγραφα δ' αὐτῆς διαπεμφθήσονται ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν πρὸς φύλαξιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις αὐτῶν τε καὶ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Μητροπόλεων. Σημειωτέον δ' ὅτι ἅπαντες οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, μέλη τῆς Ι.Σ.Ι., ὑπέγραψαν, ἐκτὸς τῆς διαληφθείσης Πράξεως, καὶ ἀτομικὴν εἰς ἕκαστος Διαβεβαίωσιν περὶ μὴ συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς Μασσωνίας βδέλυγμα, κατατεθεῖσαν εἰς τὸ Συνοδικὸν Ἀρχεῖον.

(Περιοδικὸ Ἐκκλησία, 1/15 Ἰανουαρίου 1973, ἀριθ. 1-2, σ. 17)